

voorleesboek

Hondje. De enige echte,
Yvonne Jagtenberg
utg. Rubinstein, Amsterdam, 2015;
ISBN 978 90 4761 684 2, 70 blz., € 14,95.

tekst Annemiek van den Berg

Eigenlijk sluit je *Hondje* meteen in je hart. Het beestje haalt ondeugende streken uit, doet waar hij zelf zin in heeft en is voor niets en rickmaand bang. Toch is hij op de een of andere manier heel intiemend en vooral ontzettend komisch. Met "*Hondje*" heeft schrijfster en illustrator Yvonne Jagtenberg, bekend van onder meer de prentenboeken over *Balotje*, weer een prachtig karaktertje geschapen. Deze keer is de hoofdpersoon gebaseerd op haar eigen hond Boy, een wit hondje met bruine vlekken, vol ondeugende streken.

Jagtenberg won met haar eerdere werk diverse prijzen en ook dit boek kenmerkt zich door kwaliteit – dat geldt zowel voor de tekst als voor de illustraties. Op het eerste gezicht lijkt

het een bundel te zijn met losse verhalen, ingedeeld aan de hand van de vier seizoenen. Maar wie halverwege (bij het juiste seizoen bijvoorbeeld) begint te lezen, ontdekt al gauw dat het handiger is om gewoon voortaan aan te beginnen. Want wie is de „oude vrouw“? Dat weet je als je op de eerste pagina begint met lezen.

De schrijfster drukt zich soms wat plat uit. *Hondje* gaat zitten „op zijn hondenkant“, moet „plussen en een drol.“ Op visite bij de oude tante krijgt hij een hoedje op dat van haar man geweest is: „een echte heet. Maar nu is hij dood.“

Zoals ze zich in haar illustraties beperkt tot de essentie, zo heeft Jagtenberg ook voor haar verhalen weinig woorden nodig om toch boeiend, beeldend, origineel en humoristisch te zijn. Dit boek bewijst opnieuw haar dubbeltalent.